

ИВАН ВАЗОВ НА ДЕВИЦА

chitanka.info

Гиздава девице,
младий розен цвет,
лепа гълъбице,
миличка Софице,
мой любим предмет.

С нежност благодатна
даваш ми ръка
и с мисъл приятна
за бъдащност златна
пълниш ми духа.

Ти ми в упоенье
вричаш с либен глас
в туй съединенье
райско услаждение
и за двама нас.

Вече в мен сърцето
бързо тупа, бий
и с възторг обзето
радостта си клето
не може да скрий.

Виждам се в Цитера
в сладости упит
и теб кат Венера
гледам и трепера
и любя честит.

Тъй кат е, девице,
би ли ща студен
в мойте младиници
към твоего лице,
мой ангел безцен?

*Коя душа жива
с малко, много свест
би ще толкоз дива
да се не упива
от подобна чест?*

*Кой не би съгласен
свой живот със друг
да мени по-ясен,
рай небесен, красен
да намери тук?*

*Но о враг безмилен!
Пред заристий Феб
кат феникс безкрилен
аз съм днес безсилен
да фръкна към теб.*

*Сцили и Харибди,
спънки брой голям,
предразсъдки, кривди
и хорски обиди
пречат днеска нам.*

*Всуе Именея
вий венец за нас,
нимфите до нея
пуцат на Орфея
арфата без глас.*

*Трябва, момне драга,
любовний огън
от нас веч да бяга,
за наша облага
той да е навън.*

Трябва да изстине
туй чувство у нас,
в млади ни години
требува да мине
тоз удар въз нас!

Тъй съдба искала!
Тя сама ни сля,
рай ни бе създала,
а днес във провала
пак ни фърля тя.

Търси утешенье
във друго сърце;
забрави ме мене!
Туй люто мъчение
към гроб ме влече.

Но прости ме, момне,
да мразиш недей!
Твой другар те помни
и във песни скромни
скръбта си ще лей.

А зефир безливий
до теб ще донсе
въздишки горчиви
и поклони живи
от мойто сърце.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.